

frem til, at man med en udvikling med flere nordiske staters medlemskab inden for EU vil se, at landene vil arbejde i retning af at løse deres sikkerhedspolitiske problemer inden for en europæisk ramme.

Vi har noteret os, at Finland og Sverige eksempelvis ikke har taget forbehold i forhold til Maastrichtaftalen om i tidens løb at udvikle en fælles forsvarspolitik, og det peger i nøjagtig den retning, som jeg her understregede.

Tingene vil ikke komme fra den ene dag til den anden, men jeg ser en klar udvikling i den retning, og set fra en dansk synsvinkel finder jeg det overordentlig glædeligt, at vi efter de mange års adskilte veje i sikkerhedspolitikken er på vej til i højere grad at finde et fodslag omkring, hvordan Norden som helhed er i stand til at sikre sin uafhængighed i verden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Unionsmodstanderne fik for lidt siden et par bemærkninger med på vejen af fru Dorte Bennedsen. Vi blev bebrejdet, at vi skulle være konservative. Den konservatisme må vel bestå deri, at vi vil bevare det nordiske samarbejde. Det er jo den positive definition af konservatisme: at man gerne vil bevare noget, som eksisterer.

Den negative form for konservatisme er den, vi har repræsenteret her i Folketinget – og hvis ordfører, hr. Hans Engell, vi skal høre lige om et øjeblik – og den går jo ud på, at vi skal ind i et forsvars- og militærsamarbejde og sådan noget, som vi netop har hørt fra hr. Knud Enggaards side. Det er jo den ægte konservatisme, og det er den, som nu er ved at erobre og faktisk udslette det nordiske samarbejde; det er jo dér, problemet ligger. Det er den rigtige partipolitiske konservatisme, som nu er ved at ødelægge det nordiske samarbejde. Det er deri, problemet ligger, og det er deri, spørgsmålet om konservatisme består.

Vi, som er unionsmodstandere, ønsker faktisk at bevare det nordiske samarbejde og bevare dets kvaliteter og i hvert fald først og fremmest at friholde det fra en militær dimension.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt starte med at give en undskyldning til hr. Hans Engell. Da jeg sad og lavede min tale, prøvede jeg, om jeg kunne finde et andet ord end konservatisme, for jeg var godt klar over, at det kunne ende med spark til hr. Hans Engell.

Jeg vil meget gerne være med til at diskutere med hr. Hans Engell, men det var faktisk ikke det, der var mit ærinde i denne forbindelse. Men jeg kunne altså ikke finde et andet ord, og derfor sagde jeg – og det kan jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen – »konservatisme forstået som træghed«. Og det er jo det, der præger EU-modstanderne.

Jeg synes, det er smukt at tale om, at Enhedslisten ønsker at bevare det nordiske samarbejde. Den diskussion vil jeg ikke gå ind i, for jeg tror, at end ikke hr. Keld Albrechtsen i sit allerinderste kan forestille sig, at jeg ville gå ud og snakke om, at vi ikke skulle bevare det nordiske samarbejde. Nu har jeg brugt 10 år af mit liv på det og bruger fortsat min tilværelse på det, så den diskussion, om der er nogen af os, der ikke ønsker at bevare det, tror jeg vi kan lade ligge.

Men trægheden fik vi jo illustreret, da vi for 14 dage siden drøftede Schengenaftalen, for det, der kom ud af debatten med Enhedslisten, var, at det er vidunderligt at have et grænsefrit Norden – det er en betragtning, jeg er ganske enig i – men af sære årsager var det simpelt hen ulykken og alt ondt, at vi søgte og opnåede de samme gode, passerbare grænser uden formaliteter i det sydlige Europa. Det er et godt eksempel på, hvad træghed er.

Vi skal absolut ikke se til, at Europa udvikler sig; vi skal ikke gøre ligesom strudsen: stikke hovedet i busken og tro, at der så ingenting sker.

Hans Engell (KF):

Jeg fulgte med stor interesse debatten om, hvordan man skal definere konservatisme. Jeg bliver altid meget bekymret, når hr. Keld Albrechtsen kaster sig ud i fortolkninger, og jeg skal undlade at komme nærmere ind på det, men bare minde hr. Keld Albrechtsen om, at det, der er kernepunktet i konservatismen, er at forandre for at bevare. Det kan hr. Keld Albrechtsen så tænke lidt over.

Men så vil jeg i øvrigt starte med at sige tak til ministeren for en god og positiv redegørelse, der – synes jeg ligesom hr. Knud Enggaard – var præget af, at ministeren har en solid nordisk baggrund. Det er ikke nogen ringe ballast til næste år, når Danmark overtager formandskabet i det nordiske samarbejde. Det giver nogle muligheder for den danske regering og for os parlamentarikere, som jeg er sikker på at ministeren vil formå at udnytte.

Som både fru Dorte Bennedsen og hr. Knud Enggaard har været inde på, bliver resultatet af